32001R1326

A BIZOTTSÁG 1326/2001/EK RENDELETE

(2001. június 29.)

az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre való áttérést elősegítő átmeneti intézkedések megállapításáról, valamint az említett rendelet VII. és XI. fejezetének módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a legutóbb az 1248/2001/EK rendelettel ([1]) módosított, az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2001. május 22-i 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 23. cikkére,

mivel:

(1) A 999/2001/EK rendelet 7., 9. és 15–18. cikke szabályokat állapít meg az állatok takarmányozására vonatkozóan, és a kérődzőkből előállított termékek, az élő állatok és az állati eredetű termékek forgalmazását illetően további korlátozásokat rendel el. E szabályok az érintett tagállam vagy harmadik ország BSE-státusának besorolásától függően eltérnek egymástól. A BSE-státus meghatározására szolgáló besorolásról a 999/2001/EK rendelet 5. cikkében megállapított kritériumok alapján kell dönteni. Eddig még egyetlen tagállamnak vagy harmadik országnak az 5. cikkben megállapított új rendelkezések szerinti kategóriák valamelyikébe történő besorolásáról sem született határozat. A rendelet rendelkezései 2001. július 1-jétől válnak teljes mértékben hatályossá, hacsak a 23. cikk alapján átmeneti intézkedéseket nem fogadnak el. A besorolásról történő határozat hiányában a 7., a 9. és a 15–18. cikket nem lehet alkalmazni, ezért átmeneti intézkedésekre van szükség.

(2) A besoroláson alapuló bizonyos szabályokra vonatkozó átmeneti intézkedésekről – amelyek a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokra vonatkoznak – a 22. cikk már előre rendelkezett, és előírja, hogy legalább 2002. január 1-jéig kell azokat alkalmazni, és azonnal meg kell szüntetni az alkalmazásukat az 5. cikkel összhangban történő besorolásról szóló határozat elfogadását követően, amely időpontban a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokra vonatkozó 8. cikk lép hatályba. Az egységesség érdekében az átmeneti szabályokról a rendelet szabályaira való áttérés során alkalmazott szabályok érvényesek a besoroláson alapuló más cikkek esetén.

(3) A fertőző szivacsos agyvelőbántalmakra vonatkozó, az állati takarmányozással kapcsolatos közösségi tilalmi szabályokat – amelyek a 999/2001/EK rendelet végrehajtását közvetlenül megelőzően voltak hatályban – egyrészt az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmakkal szembeni egyes védőintézkedésekről és az állati fehérjének állati takarmányként történő felhasználásáról szóló 2000/766/EK tanácsi határozat ([3]) állapítja meg, másrészt a 2001/165/EK ([4]) határozattal módosított, a fertőző szivacsos agyvelőbántalmakkal szembeni egyes védőintézkedésekről és az állati fehérjének takarmányként történő felhasználásáról szóló 2000/766/EK tanácsi határozat végrehajtásához szükséges ellenőrző intézkedésekről szóló 2001/9/EK bizottsági határozat ([5]) rögzíti. A 2000/766/EK határozat elrendeli, hogy néhány kivételtől eltekintve 2001. június 30-ig függesszék fel a feldolgozott állati fehérjék etetését minden gazdasági haszonállat esetében. A Tanács 2001. április 24-én úgy döntött, hogy a határozat alkalmazásának idejét meg kell hosszabbítani. Ez utóbbi határozatot ezért ennek megfelelően mint átmeneti intézkedést módosítani kell. Minden későbbi módosítás a tagállamok besorolásáról szóló döntéstől függ, valamint az egyes tagállamok által életbe léptetett ellenőrző intézkedések eredményességének függvénye.

(4) A fertőző szivacsos agyvelőbántalmakkal kapcsolatos, az élő szarvasmarhafélék és bizonyos szarvasmarhafélé eredetű termékek forgalomba hozatalára és kivitelére vonatkozó Közösségi szabályokat – amelyek a 999/2001/EK rendelet végrehajtását közvetlenül megelőzően voltak hatályban – a következő határozatok írják elő vagy a következő határozatoknak megfelelően fogadták el: az Egyesült Királyságban a szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőbántalmára vonatkozó (BSE), a szarvasmarhafélék embrióit érintő egyes védőintézkedésekről szóló, 1992. május 14-i 92/290/EGK bizottsági határozat ([6]); a szarvasmarhák szivacsos agyvelőbántalma elleni sürgősségi intézkedésekről, valamint a 94/474/EK határozat módosításáról és a 96/239/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 1998. március 16-i 98/256/EK tanácsi határozat ([7]); a 98/256/EK tanácsi határozat 6. cikkének (5) bekezdésében az exportképes állományokat igazoló rendszer keretein belül az Észak-Írországból származó, szarvasmarhafélékből készült termékek szállítási dátumának megállapításáról szóló, 1998. május 29-i 98/351/EK bizottsági határozat ([8]); a szarvasmarhafélékből készült termékeknek a dátumalapú kiviteli rendszer keretében az Egyesült Királyságból történő szállítása megkezdésére vonatkozó időpontnak a 98/256/EK tanácsi határozat 6. cikkének (5) bekezdésével összhangban történő megállapításáról szóló, 1999. július 23-i 1999/514/EK bizottsági határozat ([9]); az egyes termékek hulladékégetés céljából Portugáliából Németországba történő szállítása megkezdésére vonatkozó időpontnak a 98/653/EK határozat 3. cikke (6) bekezdésével összhangban történő megállapításáról szóló, 2000. május 22-i 2000/345/EK bizottsági határozat ([10]); a harci bikák Portugáliából Franciaországba történő szállítása megkezdésére vonatkozó időpontnak a 98/653/EK tanácsi határozat 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban történő megállapításáról szóló, 2000. június 6-i 2000/371/EK bizottsági határozat ([11]); a harci bikák Portugáliából Spanyolországba történő szállítása megkezdésére vonatkozó időpontnak a 98/653/EK tanácsi határozat 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban történő megállapításáról szóló, 2000. június 6-i 2000/372/EK bizottsági határozat ([12]); a szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőbántalmának Portugáliában történő megjelenése miatt szükséges intézkedésekről és a dátumalapú kiviteli rendszer bevezetéséről szóló, 2001. április 18-i 2001/376/EK bizottsági határozat ([13]). E határozatok ezért hatályban maradnak az átmeneti időszakban.

([1]) HL L 173., 2001.6.27., 12. o.
([2]) HL L 147., 2001.5.31., 1. o.
([3]) HL L 306., 2000.12.7., 32. o.
([4]) HL L 58., 2001.2.28., 43. o.
([5]) HL L 2., 2001.1.5., 32. o.
([6]) HL L 152., 1992.6.4., 37. o.
([7]) HL L 113., 1998.4.15., 32. o.
([8]) HL L 157., 1998.5.30., 110. o.
([9]) HL L 195., 1999.7.28., 42. o.
([10]) HL L 121., 2000.5.23., 9. o.
([11]) HL L 134., 2000.6.7., 34. o.
([12]) HL L 134., 2000.6.7., 35. o.
([13]) HL L 132., 2001.5.15., 17. o.

(5) A fertőző szivacsos agyvelőbántalmakra vonatkozó, a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokkal kapcsolatos Közösségi szabályokat – amelyek a 999/2001/EK rendelet végrehajtását közvetlenül megelőzően voltak hatályban – a legutóbb a 2001/384/EK határozattal [1] módosított, a fertőző szivacsos agyvelőbántalmak tekintetében veszélyt jelentő anyagok felhasználásának szabályozásáról, valamint a 94/474/EK határozat módosításáról szóló, 2000. június 29-i 2000/418/EK bizottsági határozat [2] írja elő, vagy azokat ennek a határozatnak megfelelően fogadták el. Ezt a határozatot szarvasmarha gerincvelőre, mechanikai úton kinyert húsra és a harmadik országokból történő importra való tekintettel módosították a Tanács 8/2001/EK közös állásfoglalásának [3] 2001. február 21-i elfogadása után, tekintettel a bizonyos fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, a velük szembeni védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására. A rendelet XI. melléklete felsorolja a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokra vonatkozó szabályokat, amelyek az átmeneti időszak alatt érvényesek. Az említett melléklet A. szakaszát ezért fel kell frissíteni, hogy tartalmazza a Tanács közös állásfoglalásának elfogadása után elfogadott, a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokra vonatkozó rendelkezéseket.

(6) Amíg döntés nem születik a harmadik országok besorolásáról, továbbá elővigyázatosságból helyénvaló előírni, hogy a 999/2001/EK rendeletben előírt, az összes BSE-mentesnek nem tekinthető harmadik országból származó behozatalra vonatkozó minimális óvintézkedések minden élő szarvasmarhafélére, embrió és petesejt behozatalára is vonatkozzanak. Továbbá az elsődleges és a legfontosabb közegészség-védelmi intézkedés a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok eltávolítása az olyan termékekből, amelyekből élelmiszer vagy takarmány készül. Ezért átmeneti intézkedésként ki kell bővíteni azoknak a termékeknek a listáját, amelyek a 2000/418/EK határozat szerinti behozatali korlátozás alá esnek, hogy magában foglalja az összes szarvasmarha-, juh- és kecskefélé eredetű anyagot tartalmazó terméket, amelyekre közösségi egészségügyi bizonyítványt állítanak ki. Azok a harmadik országok azonban, amelyek a 2000/418/EK határozat alól ideiglenes felmentésben részesülnek, az átmeneti intézkedés alól is felmentést kapnak. A higiéniai és a növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló Világkereskedelmi Szervezeti Egyezményből adódó nemzetközi kötelezettségek tiszteletben tartása céljából, különös tekintettel az értesítési eljárásokra, a behozatalra vonatkozó rendelkezéseket csak 2001. október 1-jétől kell alkalmazni.

(7) A 999/2001/EK rendelet VII. melléklete felsorolja a valamely TSE előfordulásának igazolását követően alkalmazandó intézkedések részletes szabályait. Ezeket a szabályokat frissíteni kell, hogy tükrözzék a tagállamok által alkalmazott részletes technikai, a felszámolást szolgáló intézkedéseket, figyelembe véve a Tudományos Operatív Bizottság (TOB) 2000. szeptember 15-i, a szarvasmarhák BSE-re visszavezethető selejtezésére vonatkozó álláspontját. A TOB arra a következtetésre jutott az álláspontjában, hogy „a (teljes) állománycseréknek már látszanak az eredményei, egyrészt így eltávolíthatók azok az állatok, amelyeknél egyébként nem ismerték fel a betegséget, másrészt ezzel elejét lehet venni a betegség későbbi felbukkanásának. Habár (…) nagyjából ugyanezt az eredményt lehet elérni, ha lecserélik az összes, a beteg állattal annak születése után és előtt 12 hónapon belül egy állományban született és/vagy felnevelt állatot (születési kohortok váltása)". A TOB azt javasolta, hogy a fennálló járványügyi helyzettől függetlenül legalább a születési kohortok váltásának módszerét alkalmazzák, valahányszor hazai BSE eset fordul elő. Ezért ennek megfelelően módosítani kell a részletes betegség-felszámolási rendelkezéseket azáltal, hogy a fennálló járványügyi helyzet alapján határozzanak a teljes állománycseréről mint szabadon választható lehetőségről.

(8) Az érthetőség érdekében a szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőbántalmára vonatkozó egyes védőintézkedésekről, valamint a 89/469/EGK és a 90/200/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 1994. július 27-i 94/474/EGK bizottsági határozatot [4], a szarvasmarhák szivacsos agyvelőbántalmára és az emlősökből származó fehérjéket tartalmazó takarmányokra vonatkozó védőintézkedésekről szóló, 1994. június 27-i 94/381/EK bizottsági határozatot [5], valamint a fertőző szivacsos agyvelőbántalom tekintetében fertőzésveszélyt jelentő anyagok felhasználásának szabályozásáról és a 94/474/EK határozat módosításáról szóló 2000/418/EK határozatot hatályon kívül kell helyezni.

(9) Az Állat-egészségügyi Állandó Bizottság eddig még nem hozott állásfoglalást; a Bizottság ezért ezeket a rendelkezéseket a 999/2001/EK rendelet 24. cikkének megfelelően 2001. június 15-én előterjesztette a Tanácsnak; a Tanácsnak három hónapon belül el kell járnia.

(10) Habár a Tanács nem fogadta el ezeket az intézkedéseket, de a javaslatot nem is ellenezte, és arra az állásfoglalásra jutott 2001. június 19-én, hogy álláspontját nem változtatja meg a megadott időtartam alatt.

(11) Ilyen körülmények között, tekintettel az intézkedések végrehajtásának sürgősségére, az Európai Parlamentet a 1999/468/EK tanácsi határozat [6] rendelkezéseivel összhangban tájékoztatva, és a határozat 8. cikkének sérelme nélkül kell ezeket az intézkedéseket a Bizottságnak indokolatlan késlekedés nélkül elfogadnia,

[1] HL L 137., 2001.5.19., 29. o.
[2] HL L 158., 2000.6.30., 76. o.
[3] HL C 88., 2001.3.19., 1. o.
[4] HL L 194., 1994.7.29., 96. o.
[5] HL L 172., 1994.7.7., 23. o.
[6] HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 999/2001/EK rendelettől eltérő átmeneti intézkedések alapján:

1. a 999/2001/EK rendelet I. mellékletében felsorolt rendelkezések nem alkalmazhatók valamely tagállamra vagy harmadik országra addig, amíg a tagállam vagy harmadik ország BSE státusát meghatározó, a 999/2001/EK rendelet 5. cikkének megfelelően elfogadott határozat hatályba nem lép. Eddig az időpontig az érintett tagállamra vagy harmadik országra a XI. melléklet D. részét kell alkalmazni. Ilyen határozat 2002. január 1. előtt nem léphet hatályba;
2. a 7. cikk (2), (3) és (4) bekezdése addig nem alkalmazható a tagállamra, amíg az adott tagállam BSE státusát megállapító határozat hatályba nem lép, és amíg az állatok takarmányozására vonatkozó, a fertőző szivacsos agyvelőbántalmak szempontjából lényeges Közösségi rendelkezéseknek ott hatékonyan érvényt nem szereznek. A XI. melléklet C. részét kell alkalmazni az adott tagállamra a 7. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének alkalmazhatóvá válásáig.

2. cikk

(1) A 2000/766/EK határozat 4. cikkének második és harmadik bekezdését el kell hagyni.

(2) A 94/381/EK, a 94/474/EK és a 2000/418/EK határozat hatályát veszti.

3. cikk

Az 999/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A VII. mellékletben található szöveg helyébe az e rendelet II. mellékletében található szöveg lép.
2. A XI. melléklet A. fejezetében található szöveg helyébe az e rendelet III. mellékletében található szöveg lép.
3. A XI. mellékletben található szöveg az e rendelet IV. mellékletében található szöveggel egészül ki.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2001. július 1-jétől kell alkalmazni.

A XI. melléklet A. szakasza 5. pontjának negyediktől hetedik, kilencedik és tizedik francia bekezdését, és az e rendelettel módosított 999/2001/EK rendelet D. szakaszának 2. és 3. pontját azonban 2001. október 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2001. június 29-én.

a Bizottság részéről
David BYRNE
a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

– a kérődzőkből származó állati eredetű termékekre vonatkozó 9. cikk,

– az élő állatok, ondósejtjeik, embrióik és petesejtjeik forgalomba hozatalára vonatkozó 15. cikk (1) bekezdése,

– az állati eredetű termékek forgalomba hozatalára vonatkozó 16. cikk (2), (3), (4) és (6) bekezdése,

– a kereskedelemmel kapcsolatos egészségügyi bizonyítványokra és kereskedelmi okmányokra vonatkozó 17. cikk,

– az importtal kapcsolatos egészségügyi bizonyítványokra vonatkozó 18. cikk,

– az élő szarvasmarhafélék Közösségeken belüli forgalomba hozatalára vonatkozó VIII. melléklet A. fejezetének II. szakasza,

– a szarvasmarhafélékből származó állati termékek Közösségeken belüli forgalomba hozatalára vonatkozó VIII. melléklet C. fejezete,

– az élő szarvasmarhafélék, a szarvasmarhafélékből származó állati termékek, szarvasmarhafélék embriói és petesejtjei, továbbá más kérődzőkből származó állati eredetű termékek harmadik országból történő importjára vonatkozó IX. melléklet A., B., C., D., F. és G. fejezete.

II. MELLÉKLET

„VII. MELLÉKLET

A FERTŐZŐ SZIVACSOS AGYVELŐBÁNTALOM FELSZÁMOLÁSA

1. A 13. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett felmérésnek azonosítania kell:

   a) szarvasmarhafélék esetében:
      – minden más olyan kérődzőt a gazdaság területén, amelyeknél a betegséget igazolták,
      – ha a betegséget nőivarú állat esetében igazolták, az összes begyűjtött vagy a két évvel a betegség klinikai tüneteinek megjelenése előtt vagy után született embrióját, petesejtjét és utódját,
      – a kohortba tartozó minden olyan állatot, amelyeknél a betegséget igazolták,
      – a betegség feltehető eredetét,
      – egyéb állatokat, embriókat vagy petesejteket abban az állattartó gazdaságban, amelyben a betegséget felismerték, vagy más gazdaságokban, amelyek megfertőződhettek a TSE kórokozójával, vagy ugyanannak a takarmánynak vagy fertőzési forrásnak voltak kitéve,
      – az esetlegesen fertőzött takarmány és egyéb anyagok forgalmát vagy a fertőzés bármely más eszközét, amely átvihette a TSE kórokozóját a kérdéses gazdaságból vagy gazdaságba,

   b) juh- és kecskefélék esetében:
      – minden más, juh- és kecskefélén kívüli egyéb kérődzőt annak a gazdaságnak a területén, ahol a betegséget felismerték,
      – amennyiben megállapíthatók, a szülőállatokat, továbbá az állat – amelyben a betegséget megállapították – valamennyi embrióját, petesejtjét és utolsó utódát,
      – annak az állatnak a – 24. cikk (2) bekezdésében szabályozott eljárásnak megfelelően meghatározott – kohortjához tartozó valamennyi állatot, amelynél a betegségét igazolták;
      – minden más juh- és kecskefélét a gazdaságban, ahol az az állat található, amelynél a betegséget igazolták, azokon az állatokon felül, amelyeket a második és a harmadik francia bekezdés említ,
      – a fertőzés lehetséges eredetét, valamint azoknak a gazdaságoknak a meghatározását, amelyekben az ott található állatok, embriók és petesejtek megfertőződhettek a TSE kórokozójával, vagy ugyanannak a takarmánynak vagy fertőzési forrásnak voltak kitéve,
      – az esetlegesen fertőzött takarmány és egyéb anyagok forgalmát vagy a fertőzés bármely más eszközét, amely átvihette a TSE kórokozóját a kérdéses gazdaságból vagy gazdaságba.

2. A 13. cikk (1) bekezdése c) pontjában előírt intézkedéseknek legalább tartalmazniuk kell:

   a) a BSE szarvasmarhafélében történő igazolása esetén a szarvasmarhafélék leölését és teljes megsemmisítését, továbbá a 1. a) pontja első, második és harmadik francia bekezdésében említett vizsgálat által azonosított embriók és petesejtek megsemmisítését. A járványügyi helyzettől és a gazdaságban található állatok visszaeredeztethetőségétől függően a tagállam úgy is dönthet, hogy nem ölik le és semmisítik meg az összes szarvasmarhafélét abban a gazdaságban, amelyben igazolták a betegség előfordulását, amint azt az 1. a) pontjának első francia bekezdése említi;

   b) a BSE juh- és kecskefélékben történő megállapítása esetén az 1. b) pont második–hatodik francia bekezdésében említett vizsgálat által azonosított összes állat, embrió és petesejt leölését és teljes megsemmisítését."

III. MELLÉKLET

„XI. MELLÉKLET

A. **A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok eltávolítását illetően**

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az alábbiakban meghatározott különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat távolítsák el és semmisítsék meg a 7–11. pontoknak megfelelően.

   a) Az alábbi szövetek minősülnek különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagnak:

      i. a 12 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék koponyája, beleértve az agyat és a szemeket is, mandulái és gerincoszlopa, kivéve a farokcsigolyákat és a keresztcsigolyák harántnyúlványait, de beleértve a dorzális gyökéridegdúcokat és a gerincvelőt, valamint bármilyen korú szarvasmarhafélék belei a nyombéltől (duodenum) a végbélig (rectum);

      ii. a 12 hónaposnál idősebb vagy azoknak a juh- és kecskeféléknek a koponyája, beleértve az agyat és a szemeket is, mandulái és gerincoszlopa, amelyek állandó metszőfoga áttörte a fogínyt, valamint a bármilyen korú juh- és kecskefélék lépe.

   A Közösségek szarvasmarhaféle állományának releváns korcsoportjaiban a BSE előfordulásának a BSE-ellenőrző vizsgálatok – különösen a III. melléklet által megállapított szarvasmarhafélék vizsgálata – eredményein alapuló statisztikai valószínűségének ismeretében a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően olyan irányú döntést is lehet hozni, hogy a szarvasmarha-gerincoszlop eltávolításához előírt életkort kiigazítsák.

   b) Az 1. a) pontban felsorolt különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokon felül az alábbi szöveteket is különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagoknak kell tekinteni az Egyesült Királyságban, Észak Írországban, valamint – az Azori Autonóm Terület kivételével – Portugáliában:

      – a teljes fej, a nyelvet kivéve, beleértve az agyat, a szemeket, a trigeminális idegdúcokat és a mandulákat is; a hat hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék csecsemőmirigye (thymusa), lépe és gerincoszlopa.

2. Különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot és az ebből származó feldolgozott anyagot – a 11. ponttal vagy az adott esetnek megfelelően a 7. b) ponttal összhangban – csak későbbi elégetés céljából lehet exportálni.

3. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szarvasmarha-, juh- és kecskefélék csontjait ne használják fel mechanikai úton kinyert hús előállítására.

4. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy területükön ne alkalmazzák a központi idegrendszer szöveteinek roncsolását – amely a megfelelő kábítás után egy hosszúkás, bot alakú eszköznek a koponyaüregbe vezetésével történik – olyan szarvasmarha-, juh- vagy kecskefélék esetében, amelyek húsát emberi fogyasztásra és állati takarmányozásra szánják.

5. Az 1. a) pontban említett különleges fertőzési veszélyt jelentő anyag 2001. március 31-ét követően nem hozható be a Közösségbe.

   Az alább felsorolt állati eredetű termékeket a Közösségbe való behozataluk esetén importkorlátozások alá kell vonni:

   – friss hús: a 64/433/EGK irányelvben meghatározott hús,

   – darált hús és húskészítmények: a 94/65/EK ([1]) irányelv által meghatározott darált hús és húskészítmények;

   – húsipari termékek: a 77/99/EGK ([2]) irányelv által meghatározott húsipari termékek,

   – egyéb állati eredetű termékek: a 77/99/EGK irányelv által meghatározott egyéb állati eredetű termékek,

   – a 92/118/EGK irányelvben említettek szerinti kiolvasztott zsírok,

   – a 92/118/EGK irányelvben említettek szerinti zselatin,

   – a 92/118/EGK irányelvben említettek szerinti kedvtelésből tartott állatok eledele,

   – a 92/118/EGK irányelvben említettek szerinti feldolgozott állati fehérje,

   – a 92/118/EGK irányelvben említettek szerinti csont és csontkészítmények,

   – a 92/118/EGK irányelvben említettek szerinti állati takarmányok gyártására felhasznált nyersanyagok,

   – a 77/99/EGK irányelv 2. cikke b) pontjának v. alpontjában említettek szerinti szarvasmarhabél.

   a) Ha a fent említett, szarvasmarha-, juh- vagy kecskeféléből származó anyagot tartalmazó állati eredetű terméket harmadik országokból vagy azok régióiból hoznak be a Közösség területére, az egészségügyi bizonyítványokat az előállítási ország illetékes hatósága által aláírt nyilatkozattal kell ellátni, amely a következőképpen hangzik:

([1]) A Tanács 1994. december 14-i 94/65/EK irányelve a darált hús és a húskészítmények előállítására és forgalomba hozatalára vonatkozó követelmények megállapításáról (HL L 368., 1994.12.31., 10. o.).

([2]) A Tanács 1976. december 21-i 77/99/EGK irányelve a húsipari termékek Közösségen belüli kereskedelmét érintő egészségügyi problémákról (HL L 26., 1977.1.31., 85. o.). A legutóbb a Tanács 97/76/EK irányelvével (HL L 10., 1998.1.16., 25. o.) módosított irányelv.

»Az állati eredetű termék nem tartalmaz 2001. március 31. után készített – bizonyos fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és felszámolásukra vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló 999/2001/EK rendelet XI. mellékletének A. szakaszában meghatározott – különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot vagy szarvasmarha-, juh- és kecskefélék csontjaiból 2001. március 31. után készített mechanikai úton kinyert húst, és nem is származik azokból. 2001. március 31-e után az állatokat nem úgy vágták le, hogy előbb a koponyaüregbe befecskendezett gázzal elkábították, vagy ugyanezzel a módszerrel azonnal leölték őket, vagy kábítás után a központi idegrendszer szöveteit egy hosszúkás, bot alakú eszköznek a koponyaüregbe vezetésével elroncsolták.

Hasított testek, hasított fél testek és hasított negyed testek tartalmazhatják a gerincoszlopot azok importja során.«

b) Az »állati eredetű termékek«-re történő minden utalás az e pontban felsorolt állati eredetű termékekre vonatkozik, és nem érint más, állati eredetű termékeket tartalmazó vagy azokból készült állati eredetű termékeket.

6. Az 5. pont nem vonatkozik az alábbi országokból származó behozatalra:

Ausztrália

Argentína

Botswana

Brazília

Chile

Costa Rica

Namíbia

Új-Zéland

Nicaragua

Paraguay

Uruguay

Szingapúr

Szváziföld.

7. A tagállamok gyakori hatósági szemléket tartanak, hogy ellenőrizzék e szakasz előírásainak helyes alkalmazását, illetőleg gondoskodnak arról, hogy intézkedéseket tegyenek a fertőzések elkerülésére, különösen a vágóhidakon, darabolóüzemekben, állati hulladékot feldolgozó üzemekben, nagy fertőzési veszélyt jelentő anyagokat feldolgozó üzemekben vagy a tagállam által a 90/667/EGK irányelv 7. cikkének megfelelően jóváhagyott telephelyeken, fogyasztói árusítóhelyeken, hulladéklerakó helyeken és más tárolásra vagy elégetésre szolgáló létesítményeknél. A tagállamok – különösen az alábbiak biztosítására és ellenőrzésére – egy rendszert vezetnek be:

a) az 1. cikk (2) bekezdésében említett termékek előállításához használt különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat kizárólag jóváhagyott célokra használják;

b) a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat – különösen azokon a helyeken, ahol az anyagok eltávolítását vágóhídtól eltérő létesítményekben vagy telepeken végzik – teljesen elkülönítik az egyéb, nem elégetésre szánt hulladékoktól, továbbá elkülönítve gyűjtik és az 1., illetve 8–11. pontokkal összhangban ártalmatlanítják őket. A tagállamok úgy is dönthetnek, hogy engedélyezik a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot tartalmazó fejek és hasított testek más tagállamba történő szállítását, miután a másik tagállam beleegyezett az anyag fogadásába és elfogadta az ilyen szállítmányra vonatkozó különleges feltételeket.

Mindazonáltal a dorzális gyökéridegdúcot magában foglaló gerincvelőn kívül más különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot nem tartalmazó hasított testeket, hasított fél testeket és hasított negyed testeket be lehet vinni a tagállamokba vagy más tagállamba lehet küldeni, az utóbbi előzetes jóváhagyása nélkül.

8. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot eltávolítsák:

a) a vágóhidakon;

b) a darabolóüzemekben, nagy fertőzési veszélyt jelentő anyagokat feldolgozó üzemekben vagy a 90/667/EGK irányelv 3. és 7. cikkében említett telepeken, az illetékes hatóság által kinevezett, kijelölt képviselő felügyelete alatt. E létesítményeket e célra engedélyeztetni kell az illetékes hatóságnál.

Mindazonáltal a tagállam rendelkezhet úgy is, hogy a gerincvelőt a fogyasztói árusítóhelyeken kell eltávolítani.

Ha a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot nem távolították el a nem emberi fogyasztásra levágott állatokból, a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot tartalmazó testrészeket vagy az egész testet különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagként kell kezelni.

9. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy valamennyi különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot színezőanyaggal megfessenek, és adott esetben közvetlenül az eltávolításuk során megjelöljék, majd teljesen megsemmisítsék:

a) égetéssel előzetes kezelés nélkül; vagy

b) feltéve, hogy a festék vagy a jelölőanyag az előzetes kezelés után kimutatható marad:

i. a 92/562/EGK határozat mellékletének I–IV., VI. és VII. fejezetében leírt rendszereknek megfelelően:

– elégetéssel,

– együttes égetéssel;

ii. legalább az 1999/534/EK határozat I. mellékletében felsorolt követelményeknek megfelelően, egy engedélyezett hulladéklerakó helyen történő elásással.

10. A tagállamok eltérhetnek a 8. és 9. pont rendelkezéseitől, és engedélyezhetik a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok vagy egész állati tetemek elégetését vagy elásását a 90/667/EGK irányelv 3. cikke (2) bekezdésében meghatározott körülmények esetén, azok előzetes megjelölése vagy a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyag eltávolítása nélkül, éspedig olyan módszer szerint, amely teljesen kizárja a TSE fertőzés terjesztését, és amelyet az illetékes hatóság jóváhagyott, illetőleg ellenőriz, különösen ott, ahol az állatok elpusztultak, vagy a betegséggel szembeni védelmi intézkedésekkel összefüggésben leölték őket.

11. A tagállamok az adott esetnek megfelelően a 97/735/EK határozat 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételek esetén elégetés céljából más tagállamokba is küldhetnek különleges fertőzési veszélyt jelentő vagy az abból előállított anyagot.

A tagállamok kérésére e pont módosítható, hogy különleges fertőzési veszélyt jelentő vagy ezekből feldolgozott anyagokat lehessen küldeni harmadik országokba elégetésre, amennyiben a kivitelt irányító feltételeket elfogadják.

12. Az 1. a) i. ponttól való eltérés alapján, a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően olyan döntés is hozható, hogy engedélyezik az olyan szarvasmarhafélék gerincoszlopának és dorzális gyökéridegdúcainak a felhasználását, amelyek:

a) olyan tagállamokban születtek, nevelkedtek és kerültek levágásra, amelyek esetében a tudományos értékelés a BSE előfordulását a hazai szarvasmarhafélékben erősen valószínűtlennek vagy valószínűtlennek nyilvánította, de nem tartja kizártnak; vagy

b) azután születtek olyan tagállamokban, ahol a hazai állatokban BSE előfordulását jelentették, hogy a kérődzők emlősökből származó fehérjével történő etetése tilalmának hatékonyan érvényt szereztek, vagy ahol a tudományos értékelés a BSE valószínűsíthető előfordulását állapította meg.

Az Egyesült Királyság, Portugália, Finnország, Svédország és Ausztria megkaphatja ezt a felmentést a korábban benyújtott és elbírált bizonyítékok alapján. Más tagállamok is kérhetik az adott esetnek megfelelően ezt a felmentést, ha az a) vagy a b) pontra vonatkozó meggyőző bizonyítékokat nyújtanak be a Bizottságnak.

Azon tagállamok, amelyek e felmentés kedvezményezettjei, biztosítják a III. melléklet A. fejezetének I. szakaszában megállapított követelményeken felül, hogy a X. melléklet C. fejezetének 4. pontjában felsorolt, engedélyezett gyorstesztek valamelyikét minden olyan, 30 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélén elvégzik,

a) amelyek a gazdaságokban vagy a szállítás során pusztultak el, de amelyeket nem emberi fogyasztás céljából vágtak le, kivéve azokat az elpusztult állatokat, amelyeket a távoli elzárt, alacsony állatsűrűséggel rendelkező területeken tartottak azokban a tagállamokban, amelyekben a BSE előfordulásának a valószínűsége alacsony;

b) amelyeket emberi fogyasztás céljából vágtak le.

Ezt a felmentést nem szabad megadni az Egyesült Királyságból és – az Azori Autonóm Területet kivéve – Portugáliából származó, 30 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék gerincoszlopa és dorzális gyökéridegdúcai felhasználásának engedélyezésére.

Bizottsági szakértők helyszíni ellenőrzéseket folytathatnak, hogy a 21. cikkel összhangban benyújtott bizonyítékokat ellenőrizzék.”

IV. MELLÉKLET

„C. **Az állatok takarmányozására vonatkozó tilalmakat illetően**

Az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmakkal szembeni egyes védőintézkedésekről és az állati fehérjének állati takarmányként történő felhasználásáról szóló 2000/766/EK tanácsi határozat és a fertőző szivacsos agyvelőbántalmakkal szembeni egyes védőintézkedésekről és az állati fehérjének takarmányként történő felhasználásáról szóló 2000/766/EK tanácsi határozat végrehajtásához szükséges ellenőrző intézkedésekről szóló 2001/9/EK bizottsági határozat hatályban marad.

Olyan döntést is lehet hozni a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően, hogy a 2000/766/EK határozatot az egyes tagállamokban fennálló helyzethez igazítják a Bizottság által végzett vizsgálatok eredményének és a BSE előfordulásának ismeretében, amely utóbbi a BSE-ellenőrző vizsgálatok – különösen a III. melléklet által megállapított szarvasmarhafélék vizsgálata – eredményein alapul.

D. **A forgalomba hozatalt és a kivitelt illetően**

1. Az alábbi jogszabályok átmeneti rendelkezésként hatályban maradnak:

   A Bizottság 1992. május 14-i 92/290/EGK határozata az Egyesült Királyságban a szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőbántalmára vonatkozó (BSE), a szarvasmarhafélék embrióit érintő egyes védőintézkedésekről.

   A Tanács 1998. március 16-i 98/256/EK határozata a szarvasmarhák szivacsos agyvelőbántalma elleni sürgősségi intézkedésekről és a 94/474/EK határozat módosításáról, valamint a 96/239/EK határozat hatályon kívül helyezéséről.

   A Bizottság 1998. május 29-i 98/351/EK határozata a 98/256/EK tanácsi határozat 6. cikkének (5) bekezdésében az exportképes állományokat igazoló rendszer keretein belül az Észak-Írországból származó szarvasmarhaféléből készült termékek szállítási dátumának megállapításáról.

   A Bizottság 1999. július 23-i 1999/514/EK határozata a szarvasmarhaféléből készült termékeknek a dátumalapú kiviteli rendszer keretében az Egyesült Királyságból történő szállítása megkezdésére vonatkozó időpontnak a 98/256/EK tanácsi határozat 6. cikkének (5) bekezdésével összhangban történő megállapításáról.

   A Bizottság 2000. május 22-i 2000/345/EK határozata az egyes termékeknek hulladékégetés céljából Portugáliából Németországba történő szállítása megkezdésére vonatkozó időpontnak a 98/653/EK határozat 3. cikkének (6) bekezdésével összhangban történő megállapításáról.

   A Bizottság 2000. június 6-i 2000/371/EK határozata a harci bikák Portugáliából Franciaországba történő szállítása megkezdésére vonatkozó időpontnak a 98/653/EK tanácsi határozat 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban történő megállapításáról.

   A Bizottság 2000. június 6-i 2000/372/EK határozata a harci bikák Portugáliából Spanyolországba történő szállítása megkezdésére vonatkozó időpontnak a 98/653/EK tanácsi határozat 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban történő megállapításáról.

   A Bizottság 2001. április 18-i 2001/376/EK határozata a szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőbántalmának Portugáliában történő megjelenése miatt szükséges intézkedésekről és a dátumalapú kiviteli rendszer bevezetéséről.

2. A szarvasmarhafélék behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

   a) a kérődzők emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, és a tilalomnak hatékonyan érvényt szereznek;

   b) a Közösségbe történő kivitelre szánt szarvasmarhafféléket állandó azonosító rendszerrel azonosítják, amely lehetővé teszi, hogy a szarvasmarhafélék visszakövethetőek legyenek az anyaállatig és a származási állományig, továbbá tanúsítja, hogy ezek az állatok nem BSE-re gyanús nőivarú állatok utódai.

3. A szarvasmarhafélék embrióinak és petesejtjeinek behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy a kérődzőknek emlősökből származó fehérjékkel történő takarmányozását betiltották, a tilalomnak pedig hatékonyan érvényt szereznek.

4. A 2. és a 3. pont nem vonatkozik az alábbi országokból származó importra:

   Ausztrália

   Argentína

   Botswana

   Brazília

   Chile

   Costa Rica

   Namíbia

   Új-Zéland

   Nicaragua

   Paraguay

   Uruguay

   Szingapúr

   Szváziföld.”